

Kuidas valida haagist?

Haagise ehituslikud nüansid, suurus, hind, lisavarustus ja lubatud massid – spetsialistid räägivad, mille järgi oleks õige haagist valida ning milliseid vigu kiputakse tegema.

Tiki Treilereid tootva ASI Bestnet turundusjuht Urmas Kamdroni sõnul peaks enne ostmist kõigepealt selgeks tegema, millised piirangud seavad haagise vedamiseks kasutatav auto ja sõitja juhiloa. Tema sõnul on päris tavaline, et esimese hooga soovitakse osta liiga suure kandevõimega haagist. Sama kinnitab ASI Respo Haagised turundusjuht Anna-Liisa Reppo, tuues näiteks, et nende kogemusel pole tervelt 90 protsendil piduritega haagise küsijatest vajaliku kategooria juhilube (vaata lisalugu).

Popp haagis on kolmemeetrine

Kui siin on selgus kätte saadud, tuleb valida sobiv kasti mõõt. Siingi lähevad esialgsed soovid ja tegelikud vajadused sageli lahku. Nii märgib Respo müügijuht Meelis Koorm, et leidub kliente, kelle jaoks kehtib põhimõte „Mida suurem, seda parem” ning müügisalongi tulla kindla sooviga osta ikka kõige suurem ja uhkem haagis. Teinekord tahetakse aga hoopis võimalikult väikest ja odavat haagist. Samas ei arvestata, et suurega on manööverdamine tülikam ja väiksega võivad pooled sõidud tegemata jääda, kuna planeeritud koorem ei mahu lihtsalt peale.

Tiki Treileri kõige populaarsed haagised on poltliites ja mõõtmega 2,75 x 1,37 meetrit. Need, kes haagist palju kasutavad, eelistavad enam keevliites kolmemeetrise haagist. Respo haagiste nn kodukasutajatest ostjad teevad tavaliselt valiku kahe mudeli vahel, mille mõõtmed on 2,65 x 1,25 meetrit või 3 x 1,50 meetrit.

Järgnevalt on oluline tähelepanu pöörata ehituslikele nüanssidele ning arvestama peab sellega, kuidas ja milleks haagist peamiselt kasutatakse. Nagu eespool mainitud, eristatakse tootmisviisi järgi keevliidete ja haagiseid ja polt-needliidete haagiseid. Viimaseid

Lisavarustuse hulgast on kõige nõutumad kattetendid ja -kaaned, mis muudavad haagise ilmastikukindlaks.

Haagise ostuks õige aeg

Haagiste ostmise kõrgeaeg on kevadel ning siis ei tee haagisemüüjad reeglina ühtki sooduspakkumist – äri läheb selletagi hästi. Ostjate huvi vaibub aga vastu talve ning Urmas Kamdroni sõnul on just praegu viimane aeg haagise ostu peale mõelda, saada võib korraliku allahindluse.

Järelturult haagise leidmisele suuri lootusi panna ei maksa. Anna-Liisa Reppo märgib, et järelturg on praktiliselt tühi ja hinnad kõrged: „Oleme täheldanud, et haagisekasutajad kasutavad oma haagise n-ö päris lõpuni ära, kui just ei ole vaja muudel põhjustel seda vahetada. Samas ei kaota haagis kuigivõrd hinda, nii et seda müües ei pea hiiglaslikku kahjumit alla neelama. Järelturule jõuavad kõige sagedamini rendihaagised, Eesti rendiettevõtte uuendavad oma haagiseparki üsna regulaarselt.”

on odavam toota ning seepärast on need ka umbes paarikümne protsendi võrra soodsamad.

Lehtvedrudel mugavam

Anna-Liisa Reppo kinnitab, et sel meetodil valmistatud haagis ei jää omadustelt ja vastupidavuselt alla keevliitehaagisele. Urmas Kamdron ütleb, et nemad soovivad nn profikasutajatele, kes veavad rasket koormat iga päev, just tugevuse tõttu siiski keevliidete haagist. „Näeme oma praktikas, et selline haagis on töömehele kindel partner oma 15-20 aastat.”

Vedrustuse puhul eelistatakse Baltikumis reeglina lehtvedrudel silda: selle suureks plussiks on pehmem sõit kehal teel. Torisiovedrustus on heal teel ja koormaga stabiilsem (ja seepärast Lääne-Euroopas populaarsem), aga meie oludes hüppab ja raputab tühjana enam kui kasutajatele meeldiks, seda eriti talvekuuladega.

Kaheteljelist haagist soovivad asjatundjad pigem profikasutajatele: need on kallimad, stabiilsemad, tugevamad, kuid miinusena ka raskemini manööverdatavad. Tihti peale valivad kaheteljelise näiteks ras-

keid koormaid vedavad ehitusettevõtted ja alati neid liiklusesse ei viidagi, neid kasutatakse karjäärides, tehastes jne.

Lisaks rõhutab ta, et kui haagise valimisel tootekatoloogidest päris õiget ei leia, võib selle lasta eritellimisel teha: tehased valmistavad neid iga päev. Hind on küll paarikümne protsenti kõrgem kui standardhaagisel, kuid see-eest on tegu tõepoolest rätsepatooga, mis vastab täpselt kliendi soovidele.

Vajalik lisavarustus

Kui korraliku uue 2,7-3meetrise kerghaagise saab kätte suurusjärgus tuhatkonna euroga, siis oleks veel paarsada mõistlik arvestada lisavarustuse jaoks. Lisavarustuse hulgast on kõige nõutumad kattetendid ja -kaaned, mis muudavad haagise ilmastikukindlaks ja parandavad ühtlasi aerodünaamikat. Esimeste puhul ostetakse sageli kaasa tugikaared, mis ei lase haagisele sadanud vihmale ja lumel läbi vajuda ja tenti välja venitada.

Katete kõrval on populaarsuselt järgmised andvaid kõrge raamiga tente ja kõrgeid plastikatteid. Ta soovib pigem viimaseid, sest need on varguste vastu kindlamad, neid on võimalik lukustada ja mugavamad kasutada.



Eestis on kõige populaarsed tavalised kastihaagised, mille pikkus kasvab 30 cm sammuga ja kaal kahe-kolmesaja kilo kaupa.

Foto: Respo

Haagiste kategooriad

- 01 ▶ täismass ei ületa 750 kg (kerghaagis, pidureid ei pea olema)
- 02 ▶ täismass 750–3500 kg (pidurid kohustuslikud, enamasti on inertspidurid)
- 03 ▶ täismass 3500–10 000 kg (pideva toimega pidurid)
- 04 ▶ täismass on üle 10 000 kg

Millised peavad olema juhiloa ja milline võib olla haagise mass?

- ▶ B-kategooria juhiluba lubab sõiduautoaga vedada kerghaagist, s.o haagist registrimassiga alla 750 kg (haagisekategooria O1) ja samuti mittekerghaagist (O2) tingimusel, et vedava auto ja veetava haagise (autorongi) lubatud täismasside summa ei ületa 3500 kilogrammi.
- ▶ Üle 3500 kg, kuid mitte üle 4250 kg B-kategooria autorongi juhtimiseks tuleb nimetatud autorongiga (haagis ei tohi olla kerghaagis) sooritada liiklusregistri büroos sõidueksam. Väljastatakse juhiluba eritingimuste koodiga 96, mis lubab juhtida kuni 4250 kg täismassiga B-kategooria autorongi.
- ▶ BE-kategooria juhiloa lubavad vedada B-kategooria autoaga haagist täismassiga kuni 3500 kilogrammi. Nende juhilubade saamiseks tuleb läbida kursused auto-koolis ja eksamid Maanteeametis.
- ▶ Veetava haagise tegelik mass ei tohi ületada vedava auto registreerimistunnistusele märgitud maksimaalset haagise massi.



Haagistele pakutakse laias valikus lisavarustust, mis teeb kasutamise mugavamaks.

osta 30 sentimeetrist kõrgemaid lisaseinu, sest suuremahulise laadungiga koormatakse haagis paratamatult üle. Näiteks liiva või muude puistematerjalide vedamisel saab kandevõime täis juba kümnekonna sentimeetriga.

Kolmandana nimetab Kamdron lisaruumi andvaid kõrge raamiga tente ja kõrgeid plastikatteid. Ta soovib pigem viimaseid, sest need on varguste vastu kindlamad, neid on võimalik lukustada ja mugavamad kasutada.

Ühel häälel soovivad mõlemad spetsialistid haagisele kohe juurde osta tagavararatta. Anna-Liisa Reppo: „Kui autol teel olles rehvi puruneb, siis teavad kõik, kus asub tagavararatas, kuid kui sama juhtub haagisega, võib välja tulla, et sellele polegi varem mõeldud. Tiisli kinnitatud varuratas on väike kulu, võrreldes haagisega teelejäämisel kaotatud ajaga.”

MARGUS PIPAR



Arvestama peab lubatava massiga. Näiteks paatide puhul jäetakse sageli arvesse võtmata mootori ja varustuse kaal.